

Floralia 2021

Tussen de tegels van niet netjes schoongemaakte stoepen kun je hele leuke planten vinden, zoals Kleine varkenskers, Bleekgele droogbloem en nog veel meer leuk.

Maar ja, 't is allemaal maar onkruid...

Ton Denters heeft daar twee prachtige boeken over geschreven, Stadsplanten en de nieuwste: Stadsflora van de Lage Landen, echt de moeite van de aanschaf waard. Je staat versteld wat er allemaal langs onze gevels en op de trottoirs te vinden is!

Kleine varkenskers

Na het bekijken van al dat moois kan het maar zo zijn dat we het ineens geen onkruid meer vinden. Onkruid bestaat niet eens! Maar dat is niet ieders mening, ik weet het. Tegenover het tuincentrum aan de Westeresch staan in de borders onder andere asters. Op een gedeelte hiervan groeit het veldwarkruid, een parasitaire plant die daar hevig huishoudt!

Veldwarkruid

De pol asters is bijna wijlen... Vorig jaar heeft een hovenier gepoogd het te ruimen maar er is kennelijk een sliertje in de grond blijven zitten met zichtbaar gevolg nu! Onkruid? Nee hoor, gewoon een plant die zijn stinkende best doet te overleven en zich te vermeerderen. Ik vind het wel leuk..al zal het gros van de mensheid er anders over denken, zéker de nette tuinier. Dat mag en begrijp ik, in een stads / dorpstuin is het jammer als de mooie cultuurplanten op deze manier vernietigd worden. De buxusmot zal ook wel leuk zijn maar daar moet ik toch ook wel even van slikken, mijn haag is compleet naar z'n grootje.

Onze te inventariseren hokken zijn ondertussen helemaal klaar, voorlopig zijn we dus uitgestreept.

Het nieuwe(snelle)strepenhok bij Huis ter Heide heeft behalve Kleine veenbes niet zo veel bijzonders opgeleverd. Er zijn in totaal 185 soorten geteld. Hierbij zit onder andere de Atlantische klimop, deze klimmer heeft op de achterkant van de blaadjes bruinige sterharen die de 'gewone' klimop niet heeft. Wist ik niet, je steekt altijd wel weer wat op van de anderen in de groep.

Kleine veenbes

Atlantische klimop

Dit hok had ook de primeur van het gebruik van de Nova app op mijn mobiel. Deze app vervangt de papieren streeplijst die onbruikbaar wordt bij regen! Je telefoon kun je dan verpakken in een plastic zakje en je 'streept' rustig door. Het was trouwens bijna faliekant misgegaan, niet door de regen maar vanwege veenwater... We liepen over het heideveldje wat maar gedeeltelijk fatsoenlijk begaanbaar is. We hadden natuurlijk het andere gedeelte gekozen. Erg nat tussen de pollen pijpenstro, van de ene bult op de andere stappend in wankel evenwicht zijn we er in gegaan. Om het heideveld heen staat een hek met schrikdraad. En dan wel Schrikdraad met een hoofdletter, het was behoorlijk sterk!

Zelfs het aanraken van de paal waar het met een kram op bevestigd was gaf al een tikje, een kleintje, dat wel. Van Staatsbosbeheer hadden we toestemming gekregen het gebied te betreden. Hadden ze dat nou maar niet gedaan, dat had ons een nat pak gescheeld! Om het veld te betreden moesten we dus over voornoemd schrikdraad. De heenweg gaf geen problemen, draad met voet naar beneden drukken, iedereen er zonder kleerscheuren overheen, draad terug laten springen, fluitje van een cent. Dus zou het bij het verlaten van de heide ook geen moeilijkheden op moeten leveren. Dachten we.

Dit verlaten gebeurde op een andere plek, we hadden al een eind slecht terrein achter ons gelaten. Voet op de draad en dan zou het toch moeten lukken. Alleen sprong de draad te snel terug waardoor die tegen het onderdrukkende been sloeg. Aangezien ik net steun gezocht had bij de eigenaar van dat been kletsten we met z'n beiden achterover in de natte veenwaterprut. Met mijn mobiel in de hand verdween mijn arm in het water. Niks mee gebeurd gelukkig! De anderen waren er nog goed vanaf gekomen maar al gierend van de lach stapte de één na de ander in zo'n nat gat naast een pol. Waren we weer allemaal gelijk. De koeien die er liepen en ons in eerste instantie nieuwsgierig volgden, bleven op een gegeven moment staan en gingen ons niet langer achterna.

Dat begrepen we toen, ze kenden het terrein...

Dit soort avonturen beleven we niet altijd hoor, u kunt rustig met ons mee!

Behalve dit hok hadden we ook eentje bij Langelo op de nieuwe strepen manier. Daar hebben we zo'n 230 soorten genoteerd, bij een eerdere inventarisatie (door iemand anders) in 1992 werden er 218 soorten geteld, er zit dus vooruitgang in.

Vooraf het gebied achter de gasopslag leverde leuke soorten op, zoals vlottende bies, echt duizendguldenkruid en waterscheerling.

Het 'oude strepen' kilometerhok bij Roderesch hebben we 4 keer bezocht. Dit hok leverde 275 soorten op. Best wel veel voor een gebied met veel bebouwing.

Gekke dingen staan (stonden) er ook, zoals de Japanse wijnbes, zilverkruiskruid. Deze laatste stond eenzaam en alleen in de berm tegenover de voormalige school en is natuurlijk uit een tuin over komen waaien. Determinatie is nog niet geheel zeker maar bij ons is er geen eigenlijk geen twijfel.

Zilverkruiskruid

Salix x reichardtii

Verder staat er langs een wandelpad richting Kaatsweg nog een gekke wilg die met heel veel moeite (plaatjes kijken, Heukels' flora lezen, internet, verspreidingsatlas..) van mij de naam *Salix x reichardtii* gekregen heeft. Of hij/zij daar echt naar luistert is nog maar de vraag. Wilgen zijn namelijk erg lastig te benoemen omdat de rakkers nogal onderling kruisen. Als een gerenommeerd florist bekend dat hij niet aan wilgen doet, zegt dat wel iets.

In het voorjaar stond er langs de weg zoveel Deens lepelblad dat het net leek of er een laagje sneeuw lag. Het is een zoutminnend plantje, door het strooien van zout in de winter gedijt het daar dus prima.

Ga volgende lente maar kijken!